

צ"ח פ"ה פ"ה

הנהלת האגודה החלה לפעול בחודש פברואר שנה זו. על סדר יומה של ההנהלה עומדים מספר פרוייקטים :

פרוייקט הבינו

פרוייקט הבינו קודם עוד וגידים, במהלך חודש ספטמבר 1995 תוגש לדשות הבינו המרכזית התכנית הסופית לאישור ומיד לאחר מכן ניתן יהיה לקיים את המברז ולהחזיל בעבודות.

תכנית העבודה באופן כללי ותחיל מהצד המערבי בסמוך למוסד ד.ג.ש. ותעלה לכיוון מזרח, לכיוון הבניסה למושב. במקביל ניתן יהיה לבצע את קו הספיקה עד למכון הטיהור המשותף עם קבוץ דמת הכובש.

בגלל הפרשי הגובה העצומים - והמבנה הטופוגרפי המיוחד של שדה-ודבורג - נקבע ע"י המתכנן בתאום עם גורמי מקצוע נוספים שהפרוייקט יבוצע עם מערכת קוים כפולה. אחת - רדודה בחזית הבתים, והשניה - עמוקה יותר בחלק האחורי של הנחלות.

בקרב נוציא מכתב הסבר מפורט - ונבקש את הסכמת חלק מבעלי הנחלות למעבר הענוד בחלק האחורי של נחלתם.

אנו מנסים לקדם פרוייקט זה במהירות עם כל המגבלות. אנו מנסים להגיע למצב בו הפגיעה בתשתית הקיימת ובחצרות הבתים תהיה קטנה בכל האפשר.

אנו מבקשים שיתוף פעולה מכל החברים להצלחת ביצוע הפרוייקט.

פרוייקט שיכון בנים

תכנית הפיתוח של שיכון בנים אושרו. התב"ע בתהליך סופי לקבלת מתן תוקף פורמלי.

בקרב נובל להפנות את המתיישבים למנהל מקרקעי ישראל. הוצאה מעטפה ובה חומר רב לכל מתיישב ואנו מקוים שבמהלך השבועות הקרובים נוכל לקיים את המברז ולהחזיל בעבודה.

ההנהלה מאחלת הצלחה לכל המשתייכים וחודשים.

כבלים

כפי שראיתם הונחו כבלים ע"י חברת ערוצי זהב. החיבור עצמו אמור להעשות בשלב מאוחר יותר.
במידה ונגרם נזק לחבר זה או אחד כתוצאה מהנחת הכבלים עליו לפנות למזכירות ולמסוד הודעה על כך.

בללי

הנהלת האגודה עושה כמיטב יכולתה לשמור על מסגרת של כללים נאותים ומקובלים. אנו מבקשים מכל החברים לשמור על בללי בנייה מקובלים ולהעביר כל בקשה בנייה להנהלת האגודה לאישור.

כמו כן החברים מתבקשים לשמור על איכות סביבה נאותה, להמנע מרעש ולשמור על ניקיון החצרות בחזית הרחובות.

ההנהלה מתכוונת להמשיך ולפעול בנושאים הבאים, כאשר כל נושא יובא לדיון ולאישור בפני האסיפה הכללית בבוא העת :

1. פרויקט מתחם גולף ותזירות.
2. נושא איכות החיים בכפר - ישום והמלצות דו"ח ועדת קדמן, ואין הוא משולב בשדה וריבורג.
- על נושא זה נצטרך לקיים דיון פתוח במסגרת האסיפה הכללית ורק לאחריה נוכל לגבש החלטות.
3. הקמת אזור תעשייה בשדה וריבורג - על כל המשמע מכך.
4. הקמת בנין מרכזי בכפר.

נושאים אלה ועוד אחרים, ידונו ויטופלו במהלך החודשים הקרובים.

הנהלת האגודה מודה לכל הועדות השונות הפועלות בהתנדבות ועושות עבודתן נאמנה : ועדת חריבות, ועדת בטחון, ועדת נוער, ועדת מים וכן לכל הפעילים בחוזמים השונים, הפועלים בהתנדבות.

ההנהלה ועובדיה מברכים את חברי ותושבי הכפר

בברכת שנה טובה
שנת שגשוג ושלווה.

וועדת תרבות - דו"ח פעילות שנתי

עם קבלת "תיק התרבות" ב-12/94, אירגנה וועדת התרבות את מסיבת החנוכה המסורתית.

בתחילת שנת 1995, ביצענו סקר צרכי תרבות בקרב התושבים, ענו כ-40 משפחות.

על בסיס סקר זה, החליטה וועדת התרבות להתחיל בשלושה חוגים, להם היה הביקוש הרב ביותר. (מועד משוער לפתיחת הפעילות, לאחר החגים):

א. חוג האזנה למוסיקה קלאסית.

ב. חוג משוטטים ואיכות טביבה.

ג. חוג לבישול "גורמה". (לצורך הפעלת החוג, יש לנו צורך בתרומת כיריים, גז או חשמל, משומשים).

כעיקרון, מחצית מעלות החוג תסובסד ע"י וועדת התרבות והמתצית השניה ע"ח המשתתף/ת.

על מועד מדוייק נודיע ישירות לנרשמים וכך נפרסם על לוחות המודעות למעוניינים להצטרף.

- בהמשך נקיים פעילויות מסורתיות: מסיבות תנוכה ופורים, שקטי יום השואה וערב יום הזכרון.

- בין החגים בדעתנו לקיים פעילות של הרצאות/ערבי זמר.

חגיגת שבועות

- וועדת התרבות דנה ארוכות והתלבטה לגבי חגיגת חג השבועות בשנה הבאה.

- לאור ההצעות המועטה של התושבים להשתתף בפעילות המקדמת לחג, נפל כל הנטל על מספר מועט של חברים והמחסור בכח אדם מסייע בלש בשטח, בזמן הארוץ.

כמו כן בלטה התופעה שרוב המשתתפים בחגיגה היו אורחים מבחוץ.

- נשאלת השאלה העקרונית, עבור מי אנו טורחים והאם עלינו לסבסד אורחים? - תומר למחשבה!

נשמח לקבל את תגובותיכם. לקראת החג בשנה הבאה נשקול מחדש את צעדינו.

ובסוף, ברצוננו להודות אישית מקרב לב לאותם חברים אשר הטו שכת בכל פעם שהתבקשו ועשו מלאכתם נאמנה - יישר כח!

ב א י ח ו ל י ש נ ה - ט ו ב ה

שרה בוגן
בשם וועדת התרבות

וועדת תרבות - דו"ח פעילות שנתי

עם קבלת "תיק התרבות" ב-12/94, אירגנה וועדת התרבות את מסיבת החנוכה המסורתית.

בתחילת שנת 1995, ביצענו סקר צרכי תרבות בקרב החושבים, ענו כ-40 משפחות.

על בסיס סקר זה, החליטה וועדת התרבות להתחיל בשלושה חוגים, להם היה הביקוש הרב ביותר. (מועד משוער לפתיחת הפעילות, לאחר החגים):

א. חוג האזנה למוסיקה קלאסית.

ב. חוג משוטטים ואיכות טביבה.

ג. חוג לבישול "גורמה". (לצורך הפעלת החוג, יש לנו צורך בתרומת כיריים, גז או חשמל, משומשים).

כעיקרון, מתצית מעלות החוג תסובסד ע"י וועדת התרבות והמתצית השניה ע"ח המשתתף/ת.

על מועד מדוייק נודיע ישירות לנרשמים וכך נפרסם על לוחות המודעות למעוניינים להצטרף.

- בהמשך נקיים פעילויות מסורתיות: מסיבות תנוכה ופורים, שקטי יום השואה וערב יום הזכרון.

- בין החגים בדעתנו לקיים פעילות של הרצאות/ערבי זמר.

חגיגת שבועות

- וועדת התרבות דנה ארוכות והתלבטה לגבי חגיגת חג השבועות בשנה הבאה.

- לאור ההצעות המועטה של החושבים להשתתף בפעילות המקדמת לחג, נפל כל הנטל על מספר מועט של חברים והמחסור בכח אדם מסייע בלש בשטח, בזמן הארוץ.

כמו כן בלטה התופעה שרוב המשתתפים בחגיגה היו אורחים מבחוץ.

- נשאלת השאלה העקרונית, עבור מי אנו טורחים והאם עלינו לסבסד אורחים? - תומר למחשבה!

נשמח לקבל את תגובותיכם. לקראת החג בשנה הבאה נסקול מחדש את צעדינו.

ובסוף, ברצוננו להודות אישית מקרב לב לאותם חברים אשר הטו שכם בכל פעם שהתבקשו ועשו מלאכתם נאמנה - יישר כח!

ב א י ח ו ל י ש נ ה - ט ו ב ה

שרה בוגן
בשם וועדת התרבות

ניצוי . . . ניצוי . . . ניצוי . . . ניצוי . . . ניצוי . . . ניצוי . . .

3 חיות - יכצמ הניצוי

סיכום תקופת פעילות

בפעם האחרונה בה "נפגשנו" מעל דפי עיתון זה ספרתי בקצרה את שגשגנו במסגרת פעילות הילדים והנוער במושב, עד פסח.

אחרי חופשת הפסח יזחה הפעילות לנושא "בעקבות לוחמים". הפעילות עסקה ביום השואה על זמיותו השונות. כאן המקום להביע הערכה עמוקה לועדת התרבות על טכס יום השואה המרגש, מה שהותיר בכולנו חויה רגשית מיוחדת ועמוקה.

הפעילות הגאות עסקה ביום הזכרון לחללי צה"ל ובמעבר הקשה אך החשוב לנושא עצמאות המדינה.

במהלך מאי עסקנו בנושא הטבע. החניכים הבינו את סביבתם ולמדו לתבנה ולהעריכה. ארוע השיא של נושא הטבע נחגג במדורות ל"ג בעומר קבוצתיות.

בהמשך אותו חודש עסקו הקבוצות בנושא ירושלים, לקראת יום ירושלים. החניכים עסקו בהיבטיה השונים של העיר במרכז דו-חני-תרבותי, לאומי, חברתי ודתי. מספר שבועות אחר כך יצאנו לטיול שבת בירושלים. בקרנו במוזיאון המזע והחניכים למדו דרך משחקים חוויתיים חזקי פסיקה בסיסיים. משם נסענו למעיינות הסטאף. בבנסנו למערות, החניכים הבינו את האיזור ואת שיטות הקלאות-הערך דרך הפעילות. לעצרי, למרות הפרסומים וההכנות הרבות שהושקעו ע"י צוות ההדרכה לקראת הטיול, מספר החניכים שיצאו לטיול היה מצומצם מאד. הצער רב הן על הבזבוז הכספי בהוצאות ובעיקר על החמצת חוויה של החניכים.

במהלך מאי יצאה לדרכה פעילות המשחקיה של ילדי כחות א', שעדיין אינם מודרכים במסגרת הפעילות התנועתית. המשחקיה פעלה בהצלחה רבה ע"י צוות הפעילים, בהנחיית נעמי דלג'ז, הילדים הצעירים שיחקו במשחקי חשיבה, יצירה והנאה, למדו לרצור בחשיבות חוקי המשחק ובכבוד חבריהם.

בתחילת חודש יוני עם חג השבועות השתתפו חניכי K.F.C. - ד'ה' - ו' בטכס נחג ובמובן-בתהלכות האופניים.

במפגשים האחרונים של שנת הפעילות עסקו החניכים בנושא השלום בהכנה למחנה הקיץ. את שנת הפעילות סיימו הקבוצות בנסיעה לבאולינג או לקרויידר ברמת גן.

בתחילת החופשה יצאו בוגרי כחות ח' ט' י' לקורס מדצ"ים של האיחוד החקלאי ב"נווה הדסה". משך תשעת ימי הקורס רכשו כלים להדרכה טובה ע"י בחינת דמותו הרצויה של המזריץ. לימוד שיטות להכנת פעולות, בחינת ערכי חנועת הנוער, ולא פחות חשוב - הכירו חברים חדשים מיישובי האיחוד החקלאי ברחבי הארץ. כאן המקום לציין שחניכי שדה ורבורג בקורס מדצ"ים בוגרים - צחי שמאלי, שחר בנג'יו, אורית ציגלר וגלעד יערי זכו לחשבונות רגות ממזריכי ומנהלי הקורס על פעילותם, אודיותם ומיצעם הרב.

בחופשה יצאנו למחנה הקיץ של ישובי האיחוד בחוות ארזונסון. המחנה עסק בנושא תיירות-שלום וחולק ל-3 מחנונים שכל אחד מהם יצג מדינה ערבית שסכנה ו ירדן, מצרים וסוריה. כל מחנון עסק בהקמת מתקני שדה שיצגו אתרים באותן מדינות והחניכים היו תיירים ישראלים המבקרים בהן. למדנו להכיר את המדינות ואשונות תוך רצון להכרות עם שכנינו.

חניכי שדה ורבורג שהשתייכו למחנון ירדן עם הישובים נהריה, רמות השבים, כפר דניאל, בוסתן הגליל ושבי ציון, בנו במשותף את גשר חוסיין, את נוד הירדן, את פסיפס מדבא, עתיקות ג'ארש ואת "קיר השלום" בו ערכו את ברטיסי הביקור של ירדן ושל ישראל ואת תהליך השלום שמתרחש בין שתי המדינות. בהשבעה הלכו החניכים במסלול מיוחד בו עברו הכרות עם תהליך הקמת המדינה ודרך מלחמות ישראל שבסופו יוחד חדר לשלום בו הובעה תקווה לשלום אמיתי עם שכנינו.

כל שכבת גיל מכלל הישובים עסקה בפעילויות שונות: שכבה ד' -ה' טיילה במערות האדם הקדמון אשר נחל מערות וביקרה במסלול המאובנים המיוחד שבמקום, בנווה ארמונות על חוף הים בעתלית, למדה ביישולי שדה ונהנוה מספורט מחנאי. שכבה ו' טיילה לאורך חוף הים המפורץ שבין חוף הבזנים לחוף דור ושכבה ז' -ח' עסקה בעיקר בלימוד ניווטים בשטח פתוח ובשטח עירוני.

המחנה נחתם בטקס סיום מיוחד ומרגש בו הובעה תקוות כולנו לשלום כולל באיזור ובסיומו - מסיבת דיסקו סוערת.

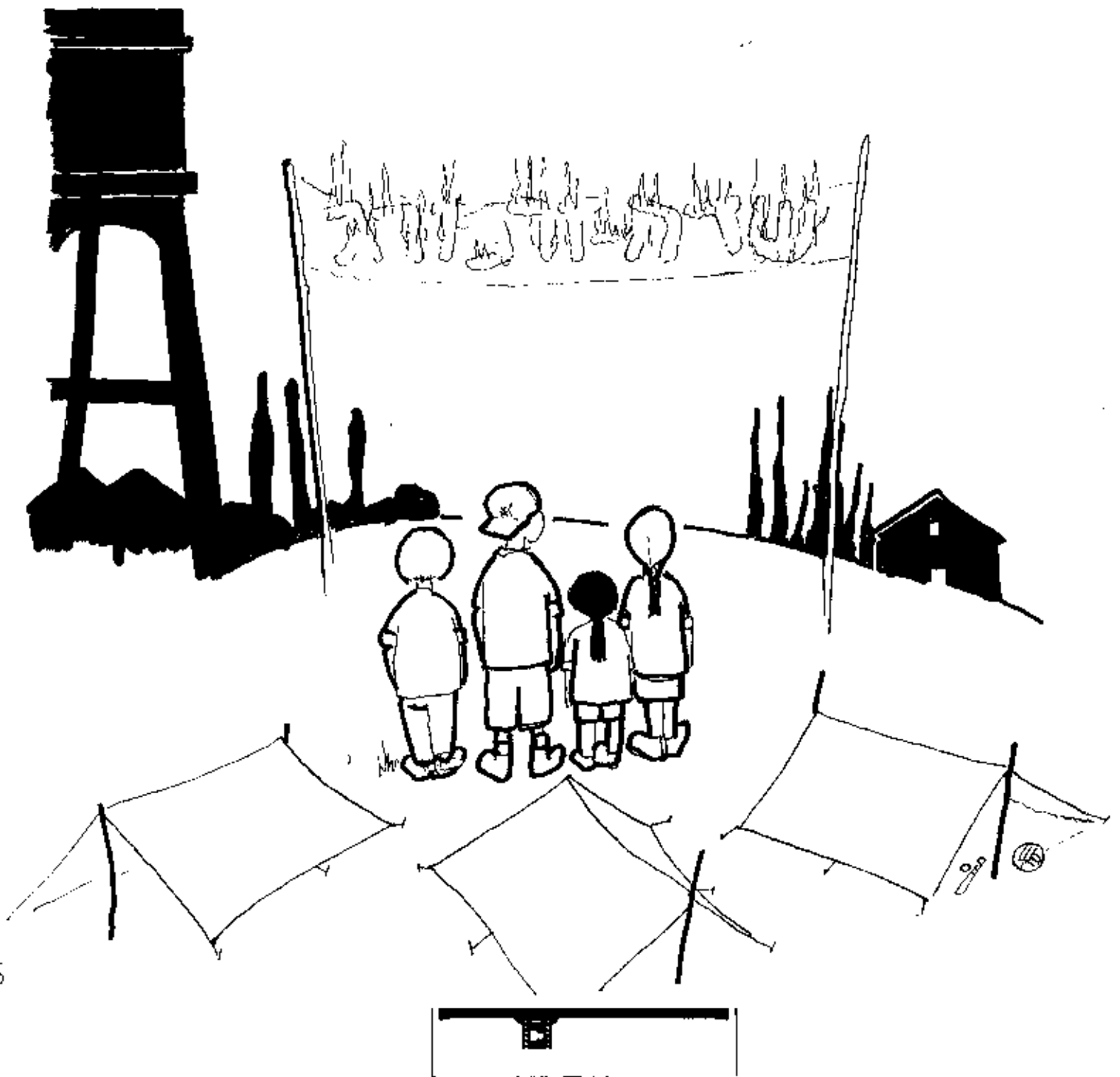
מחנון ירדן, ששדה ורבורג, כאמור, השתייך אליו, זכה בסיום המחנה בגביע על שיתוף הפעולה בין הישובים, שיתוף פעולה שהביא להכרות חדשות עם חניכי והנועה האחרים.

חניכי ב' - ג' שבטל גילם הצעיר לא יצאו למחנה הארצי, השתתפו
במחנה קיץ קבוצתי, הקימו אזהלים בזרדשה שבמושב, בישלו את מזונם
וטיילו באיזור הוארי. תודות למודיק יניב קריגר ולגיל ולטוי שעזר
מאד, חזו גם החניכים הצעירים טעמו של מחנה.

חניכי השכבה הבורגת ט' - י' יצאו לרפסודיה המסודרת בבנות. בנו
בעצמם רפסודות ושטו להנאחם משך סוף שבוע שלם.

באוצר שבת ה-30.9 יציק סקס פתיחת
שנת פזילות

הפס"פ פ' יצחק ס"ו, הלא קוטי ...

אל ביתם של קוטי ואורה הגענו אחה"צ באחד מימינו החמים של הקיץ האחרון. הבית שוכן בקרבת הכביש הראשי, אך הצמחייה הידוקה מסתירה ובודאי גם אוטמת במידת מה את שארן המכוניות החולפות.

דשא ירוק, פרחים צבעוניים, עצים מצילים וגוש של "יהודי נודד" קטן ועדין.... ומרפסת מזמינה. אך פעמינו אל הבית פנימה, אל הקירור. כאן קיבלו את פנינו בני הזוג פרי. הבית בסגנון בתי הכפר הוותיקים; הול גדול, שני חודים, מטבח ותוספת קטנה.

קוטי התישב על כורסא קלועה בפינת חדר האורחים ואנחנו התרווחנו על הספות ממול. את הקיר מקשטים ציוריו של קוטי ותמונות משהות בשליחות בסרי לנקה (היא ציילון של פעם). בפינה שולחן שרגלו גזע עץ זית אשר בעל הבית מעא ועליו פסלי קרמיקה ועץ. עודנו תוהות ומסתכלות בתמונות מיניאטורות מאוספיו היפים ואורה קרבה לפנינו שולחן קטן ומזגה לכוסותינו מים צוננים משיבי נפש.

ומה הביאנו דוקא אליו ?

את קוטי פוגשות אנו מידי פעם במשרד הכפר כאשר עובדים על הכנת העלון והוא, במבנסיים קצרים ונעליים גבוהות בחורף ובקיץ ניצב ליד מכונת הצילום ומצלם. והרי ישנם עוד רבים בכפרנו המנצלים את מכונת הצילום במשרד, מעתיקים מטמכים, חומר לימודים ועוד... קוטי, מסתבר, מצלם חומר ל"אוסף" שלו.

התעניינותנו גברה והיא אשר הביאתנו לדאיון זה....

- "על מה מדובר קוטי ?"

- "כאמם שאדם לא זורק ספר, כך שומר אני על קטעים מענינים מן העתונות. לעיתים קטע קטן הנו בעל משקל יותר מספר שלם וגם קריקטורה טובה הינה, מעט המשקף את המרובה". הקטעים אינם חדשות או אינפורמציה עתונאית שוטפת, אלו הם קטעים שנכתבים בעקבות החדשות כמו "מקאמות" של חיים חפר, קטעים (חמשירים) של דידי מנוטי, אפרים טידון, קטעים מעתוני חוץ ועוד... וגם קריקטורות מוצלחות מצולמות ונשמרות. הניירות מצטברים וממלאים עם השנים קרטונים שלמים ואם אין להם כבר מקום בבית - עושים סדר וחלקם עובר אחר כבוד למחסן שבחצר.

קוטי מעיד על עצמו שגם הוא נהג בצעירותו לצייד קדיקטורות.
לעיתים קשה להפריד או אין רצון כלל להפריד מדברים שמוצאים חן בעיני
האדם ושומרים אותם. כך אצל קוטי אלו הם הקטעים. נוסף להם גם איסוף
של ספרים מיוחדים ומעניינים, ציורים מיניאטוריים וחלקי עץ(בעיקר
זית) מפה ומשם.

עודנו משוחחים על כך, קם קוטי מבסאז ומביא לנו ספר תנ"ך אשר יצא
לפני שנים בהוצאת "עם עובד" במחכונת הדפסה מקורית ומיוחדת מעין
ספר שירים. "את הספרים האלו ארבת להביא כמתנות לבני המצודה".
- "קוטי, גילינו את ה"נשמה" שלך, את ההובי והעניין המעסיק אותך
וממלא אותך. ספר לנו מעט על עצמך, מעט הסטוריה של "צנר" ותיק, רק
תוסיף".

- "ובכן במקור אני ירושלמי, את לימודי התיכון עשיתי בגמנטיה
"רחביה" ואח"כ בביה"ס "כדורי" ליד הר תבור שהיה אז בי"ס חקלאי
מפורסם לבנים. הזמנים היו כאלה שכאשר רצינו לראות סרט צעדנו ברגל
לעפולה מרחק של 16 ק"מ מהכר של שעותיים וחצי לכל צד.

סיימתי בשנת 1941 כשהשתוללה מלחמת עולם שניה והתנדבתי לצבא הבריטי
בו שירתתי 5 שנים בחיל והתחבורה. במסגרת זו שהיתי במצרים, לב, איטליה ובארץ. בשנת 1946 השתחררתי ונסעתי ללמוד בארה"ב בפקולטה
למטעים בטקסיית סובטרופיים והדרים (בארץ טרם הוקמה פקולטה כזו).
כשחזרתי הוקבלתי לבית ספר כדורי והפעם לא כתלמיד אלא כמורה מן
המניין. לפני כן הספקתי להתחנך עם אורה שעבדה בירושלים כאחות.
אורה לא שטה לעבוד לכדורי המרוחקת. הבטחתי לה כי נעזוב את המקום
כאשר 4 שנים. מנהל ביה"ס רצה להשביע את רצונה של אורה ולהקל עלי
ולכן סידר לה עבודה כאחות בביה"ס. היתה זו תקופה נהדרת. התלמידים
היו חבר'ה לעניין, אוראים, תרועים עם חינוך. אפשר היה לסמוך עליהם
והבחינות בשיטת "הכבוד" נערכו ללא מורה בכתה, התלמידים לא העתיקו.
אני לימדתי כמובן גידול עצי פרי. מכדורי עברנו לטבעון. כאן
הועסקתי ע"י חברת "מטעי האומה" שעסקה בשיקום כל המטעים הנטושים
בארץ מטעי זיתים, תאנים וגפן.

עם הזמן הוצא לנו ע"י חבר לקנות משק בשדה ורגורג. עברתי לעבוד
בסוכנות היהודית במחלקה להדרים ואורה קיבלה עבודה כאחות קופ"ח
בצופית".

קוטי מעורה בכפר ושנים ישב בו עדותיו. רבים ודאי זוכרים את
הגיגות הכפר היפות במלאת לו 35 שנה. קוטי ובנו דן כתבו את התכנית
ואף השתתפו עם חברים וחברות נוספים בהצגה ובשירה.

כיום קוטי פוטינר המעיד על עצמו שאין לו רגע של בטלה או
שנמנם.

עצי הפרי עדיין מרתקים אותו, על כך תמיד הערובה שלפני לכתנו
תרם לנו מיזע מעניין של מדריך למטעים, בגידול אבוקדו: "כמשגדלים
אבוקדו צריך בוודת דבורים בקרבנם להבטיח הפריה תקינה מזנים סוג A
וזנים סוג B", למה? "פריחת האבוקדו מתרחשת באותה עת בה פורחים גם
עצי ההוד אשר פריחתם ריחנית, לכן הדבורים חמשכנה אליהם. באבוקדו
כשהצללקת הנקבית מוכנה לקבל אבקה עדיין האבקה הזכרית של הפרח אינה
מוכנה להאבקה. היא תהיה מוכנה רק כאשר הצלקת כמעט סיימה נכונותה
לקלוט. לכן יש צורך בעזרתן של הדבורים שתעגונה אבקה מעץ שכן. ואם
הבוודת קרובה - בכל זאת יש סיכוי שהדבורים תחפחנה ותעדפנה את
פריחת האבוקדו הקרובה והלא כל כך ריחנית על פניהם של פרחי ההוד
הריחניים אך רחוקים. אכן, טבע מעניין.

הודינו לאורה וקוטי על חסומת הלב ואם כי כבר הגיע הערב - בכל
זאת יצאנו אל החום והלחות של קיץ 1995.

כאילו:
רוסל וסלומי
כתבתי: סלומי

מן האולם
של הוסי

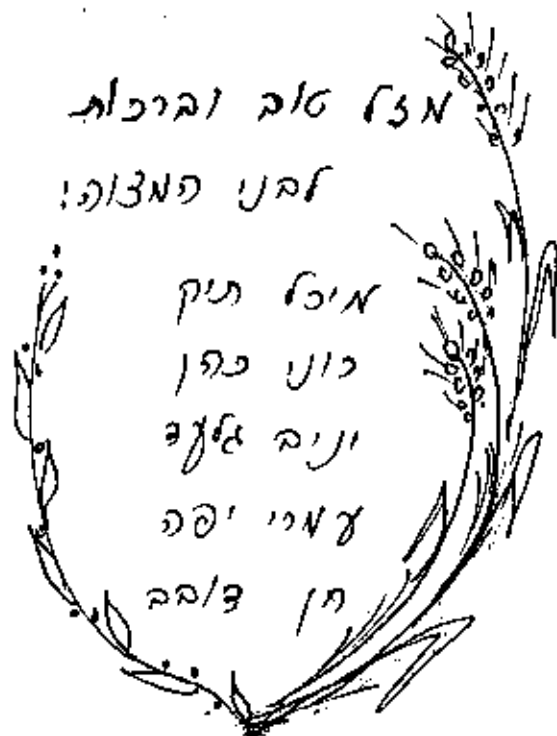

באולם עזרתי עוז והתחלתי להסתובב בין השולחנות. אולי בכל זאת
 אזהה מישהיא או אולי יזהו אותי ואמנם, כאשר אמרתי את שמי, רובן
 זכרו אותי וגם אני התחלתי להזכר וכשנזכרתי, ראיתי אותן לפתע כמו
 אז ושמתנו התפרצה בחיבוקים ודמעות.

נזכרתי בהבדלי מעמדות בבית, בבית הספר ואפילו במחנה הדכור.
 בנות הגבירים לא היו מיוחדות עם בנות הפועלים. כאן נפלו כל
 המחיצות. גם אלה וגם אלה אמהות גאות למהנדסים, רופאים, עורכי דין,
 אנשי עסקים ואפילו פרופסורים. גם אלה וגם אלה אמהות שכולות של
 גיבורים שנפלו וטבוחות לקצינים ופייטרים ביחידות מובחרות. לא היו
 שום הבדלים כשיצאו כולן במחול לכלי שירים ישראליים. נשכח הזמן
 ושוב היינו צעירות שהשתחררו עם אותה שמחה של שחרור.

בצאתנו, כבר ברחוב, עצה לידי האשה שנכחתי הצביעה עליה בבואנו
 ושדווקא איזה לא יצא לי להחליף מילה ושאלה לשמי וכשאמרתי, הביטה
 בי בעיניה הכחולות והגדולות ואמרה את שמה. פרצנו בבכי כשאנו
 נופלות אחת לזרועותיה של השניה. חברה יקרה וקרובה מהבית שממנה
 נפרדתי ביום השחרור. עוגרים ושבים שלא השתייכו למפגש, עצרו ומחאד
 דמעה, כאילו הבינו שקרה כאן משהו חשוב ומרגש.

עברו שבועיים ואני עדיין חולמת את המפגש ורוצה להפגש שוב.

איכות אי ...

הפתיחה - - - הספסל החסי

עברו הזמנים של נוחות, כאשר בכפרנו פעלה מרפאה של קופת החולים הכללית. כיום, המרפאה בעופית הנותנת את שרותיה לכל האוכלוסייה של הסביבה הקרובה. המרפאה שופצה ובמסגרת השיפוצים נעלמו הספסלים אשר עמדו בחוץ ובמרוצת הבנייה. החולים המגיעים למרפאה לפני מועד הפתיחה נאלצים לחכות בעמידה. קשים במיוחד הימים של בדיקות זם. החולה בצום, מעוניין לבוא מוקדם, לזת בדיקת זם ולמהר לאכול אחרי צום של 14 שעות. קורה ואנשים מקדימים לבוא עד חצי שעה לפני הפתיחה ומחכים... בעמידה. ישנם חולים בעיקר גיין וחברים המבוגרים יותר, הבאים ברכב של בן משפחה או טכך טוב לב, המוריד אותם בפתח המרפאה בדרכו לעבודה, מוקדם בבוקר וגם הם מחכים בעמידה עד שעת הפתיחה.

יצא לי לדאות חולים חלשים, כואבים וגם חולים הנעזרים בהליכון או נתמכים במקל - מחכים בעמידה, כושלים וסובלים בשקט... תמונה מקוממת, קשה.

האם המעב הזה מחויב המציאות? האם אף איש אחד לא שם לב למצוקת החולים? האם כל כך קשה להרים "מקוייקט" של הצבת ספסל או שניים?

התעניינתי בנושא ונאמר לי לא לחפש את האחריות בקופת החולים, כי הקופה לא אחראית על הציוד מחוץ לבנין. השאלה היא: מי בן אחראי? המועצה האזורית? ועדות הבריאות או ההנהלות של הכפרים? אולי נארגן התרמה של בזאר?

הננו פונה בזה לכל הנוגעים בענין בתקווה לשינוי המעב המביש, ואם גרמתי ברשימה זו להעלות את הנושא על סדר היום - באחי על סיפוקי.

אני מביקש השתתפותי
 בצורה של מספרת אולפנה
 עם אמתו של הח
 ש"כ חנן גולפנה ז"ל

„הלאם כל כך מסובך לזכור את נתי? ..“

לא מכבר נכנסתי לבקר את שוכני הטובים חנה ומיכאל זלטר. שעה קודם חזרו בני הזוג מכפר סבא וצעדו בדגל מהכניסה לכפר אל ביתם. מצאתי אותם כעוטים....

”אי אפשר בכלל ללכת על המזדכה באופן חפשי!“ אמרו בקול לא חביב. ”מהכניסה לכפר אפשר לצעוד על המזדכה בנחת דרך בלבד ולאחר מכן אין ברירה, צריך לרדת לכביש ולהסתכן, גור חיה פולשת מחצרות ו”זורקת” אותך למטה, אל הכביש. מה יש, האנשים לא יכולים לגזום מידי פעם את הצמחים הפולשים?”

”יודעת את? אמרה חנה, ”בדרכי למכולת מדגישה אני באילו משחקת בקרקס – מתכופפת ומרימה ניירות, בקבוקים, פחיות וזורקת לפח. מי זורק את כל אלו ומאין הם באים? האם קשה לאנשים לצעוד מספר מטרים ולזרוק את הפסולת לפח? הרי ליד כל חצר ניצב הזום פח גדול... ואם בכל זאת מתכופפת שקית – האם כל כך מסובך להרימה, לזרוק לזבל ולדאוג לכפר נקי?”

עכשיו חזרנו מאירופה. גם שם היה חם וקשה לאנשים, בכל זאת הנקיון חרג בה.

תיירים אשר ביקרו אצלנו בזמנו גבולו מהלכוך. כן! נבהלו. מילא אירופה.... גם מי שחוזר מביקור גירדן מתלהב מהנקיון. איך נסביר זאת והרי הם מאותו אזור גיאוגרפי. האם באמת אין ביכולתנו לשמור על הנקיון ולכבד גם את האזור שמחוץ לחצר הפרטית? למה נועדו המיכלים של הועד למען החייל “ האם כדי שיניחו ערמות עתונים לידם ולא בתוכם?”

הבעט המוצדק גבר.

הצעתי לכתוב לעלון הכפר כדי שכולנו ניקח את הענין לתשומת לב ונשתדל יותר. ואולי למישהו יש רעיון מוצלח כיצד ניתן לשפר את פני הכפר בשנת זה בנוסף לדאגה האישית של כל אחד מאיתנו.

בדרכי הביתה הרמתי ליד החצר שלנו קופסת סיגריות וניקה ועטיפה של ארטיק.

ואנחנו לא מעשנים ולא קונים ארטיקים....

חנה

מאין זה הגיע?

אחמול ראיתי את נתי בניקוי מאחורי הצרכניה ואני מקווה שזה ימשך
ויתמשש בכל גיזרות הכפר ובמיוחד במגרשי המשחקים לילדים " המגרש
למטה - פעיל ולמעלה - שומם.

בנוסף לנקיון הסדיר חייבים לזרז את פעילויות התחזוקה במבני
הציבור ובמיוחד לקראת החורף המתקרב.

האמפיתאטרון המוזנח ועמודי התאורה סביבו, הזוגיות השבורות
(המנותצות!) והגג הדולף במועדון ועוד... זכמובן התחזוקה של העלית
הניקוז המרכזית ופינוי גדותיה פה ושם מערימות הפסולת והגזם בקצות
נחלות של חברים אלה ואחרים.

חשבתי שלצורך חלק מהעבודות ניתן לרתום את ה"נוער" של הכפר
תמורת תיקצוב נדיב יותר של פעילותיהם - לא ברור לי כמה זה לא
נעשה.

1. פ"י

ולפה שנה ולכולנו - שנה טובה !

בינה

מלך טוב לנישואים,

אכא

אירג אלני ואמ"ל אולת

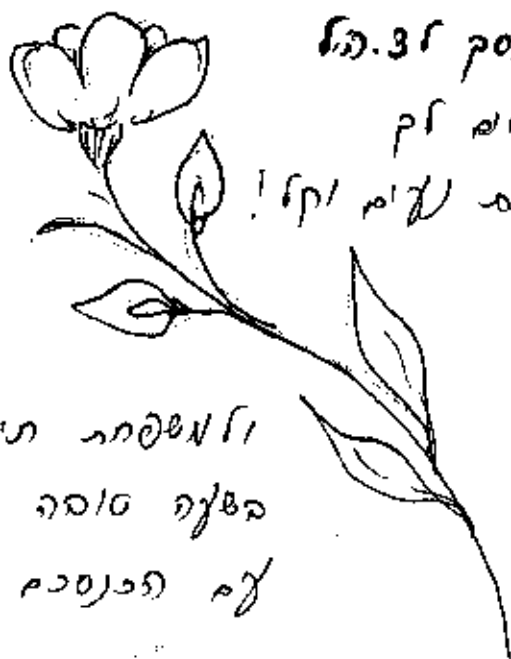
פרה אל ואמ"ל אול

לשמר ילדי

עם אולסק ל.3.ה

אלני מאתים לק

שנה לקים וקל !

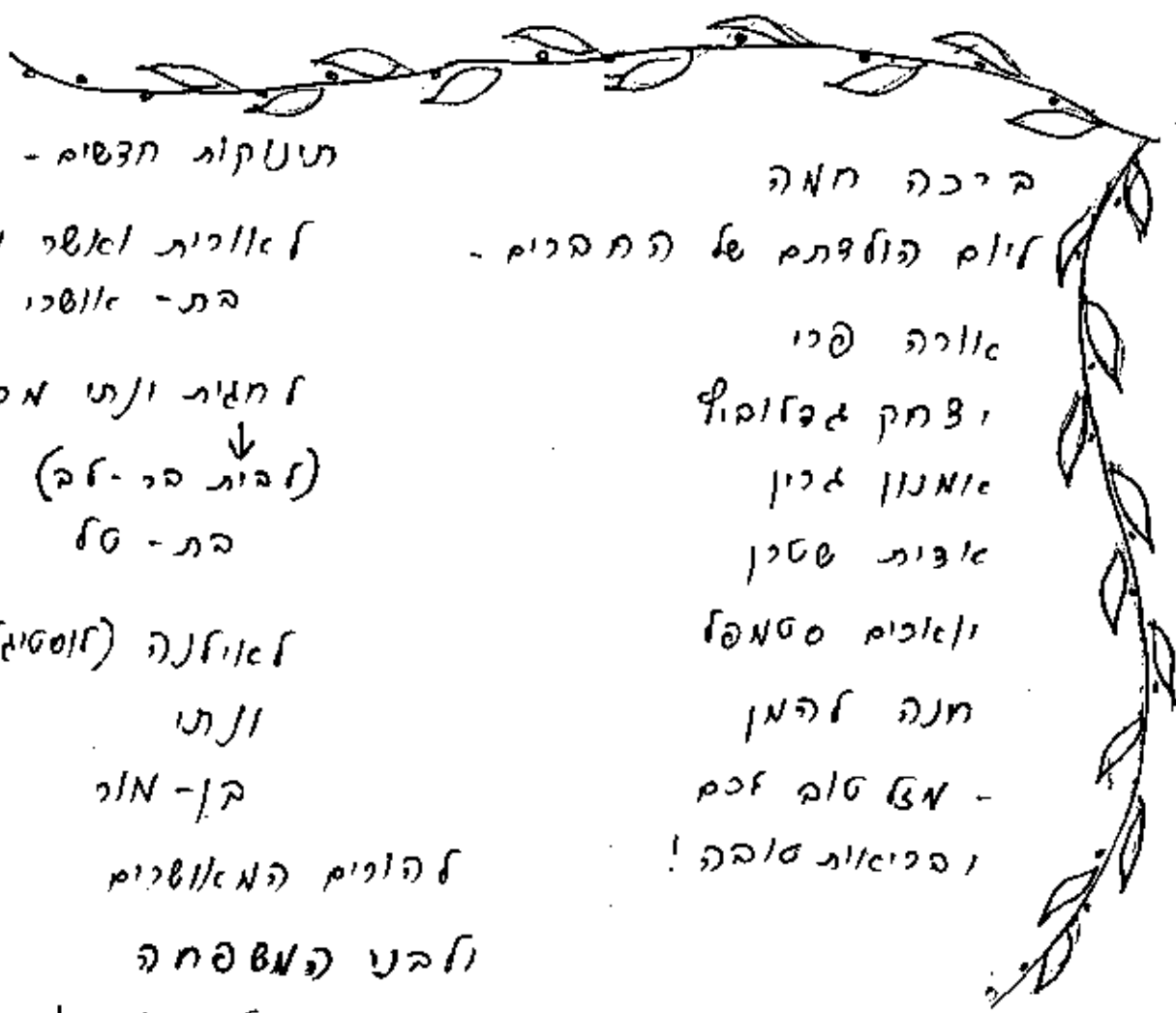
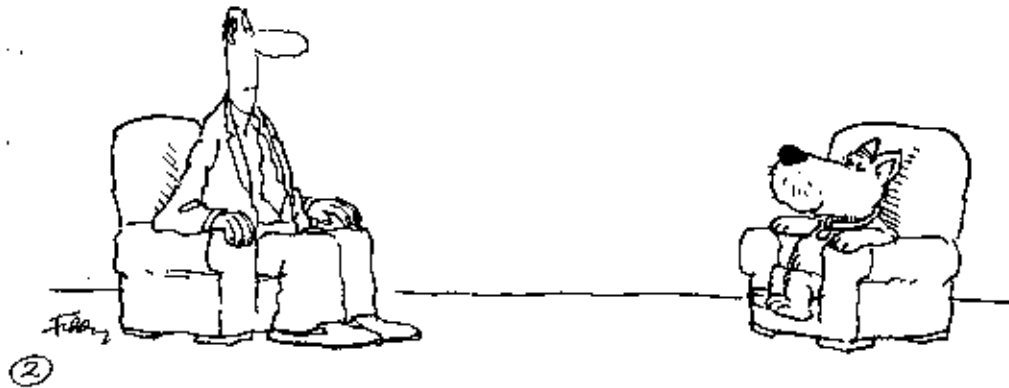
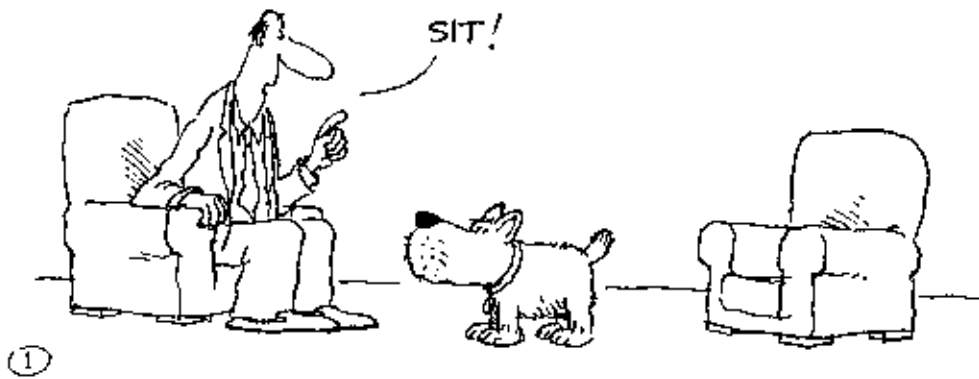
ולאשפתה תיק (במקום מנה)

בשפה טובה

עם הפנסים לביתכם החם

כאלו: מספיק זכר זכרין 5 פקודות. ולחץ מן פואי זכרין!

טטקוג חזשים -
 אלוכית אלשי ורז
 בת - אלשני
 א חגית ונתו מרוב
 ↓
 (זבוג כי - זב) -
 בת - סל
 אלוזנה (זוסטיג)
 ונתו
 קן - מור
 א הויים המאלשנים
 ורבי המספחה
 מל סוב !

ביכה חנה
 זואם הווערמ של החברים -
 אורה פני
 וצחק גפזאבול
 אומנון גרין
 אפויט שטין
 וזאכים סטמפל
 חנה זרמן
 - מל סוב זכס
 ופיזאל סובה !

